

Buurtbarometer Q2 2025:

De strijd tegen eenzaamheid begint in eigen straat

Over de Buurtbarometer

Buurten vormen de hoeksteen van onze samenleving. We wonen allemaal net zo veel in de buurt rondom onze woning als in onze woning zelf. Hoe goed we ons thuis voelen in onze buurt heeft een belangrijke impact op ons welzijn. Niet toevallig luidt het spreekwoord: beter een goede buur dan een verre vriend.

Maar onlangs luiden de WHO (juli 2025) en de KU Leuven, Thomas More en de VUB (december 2024) de alarmbel over een toenemend eenzaamheidsgevoel en de gevolgen daarvan. Beide onderzoeken wijzen naar het belang van de leefomgeving. Met andere woorden: de buurt waarin we wonen en leven.

Vanuit hun gedeelde passie om verbonden, leefbare buurten te creëren, lanceerden buurtplatform Hoplr en buurtontwikkelaar Matexi de Buurtbarometer: een online vragenlijst die elk kwartaal polst naar hoe mensen zich in hun buurt voelen, wat daarvoor zorgt, welke lessen we kunnen trekken, en vooral: wat beter kan.

Ons doel? Het belang van de buurt als sociale bouwsteen in de kijker zetten en lokale besturen en buurtwerkingen op basis van onderzoek en ervaring inspireren om werk te maken van meer verbonden, warmere buurten. De Buurtbarometer is geen academische oefening, maar een praktisch en inspirerend document.

We hopen dat deze eerste editie, met een focus op verbondenheid en ontmoeting, daarin slaagt en zo een eerste, bescheiden bijdrage kan leveren.

Inhoudstafel

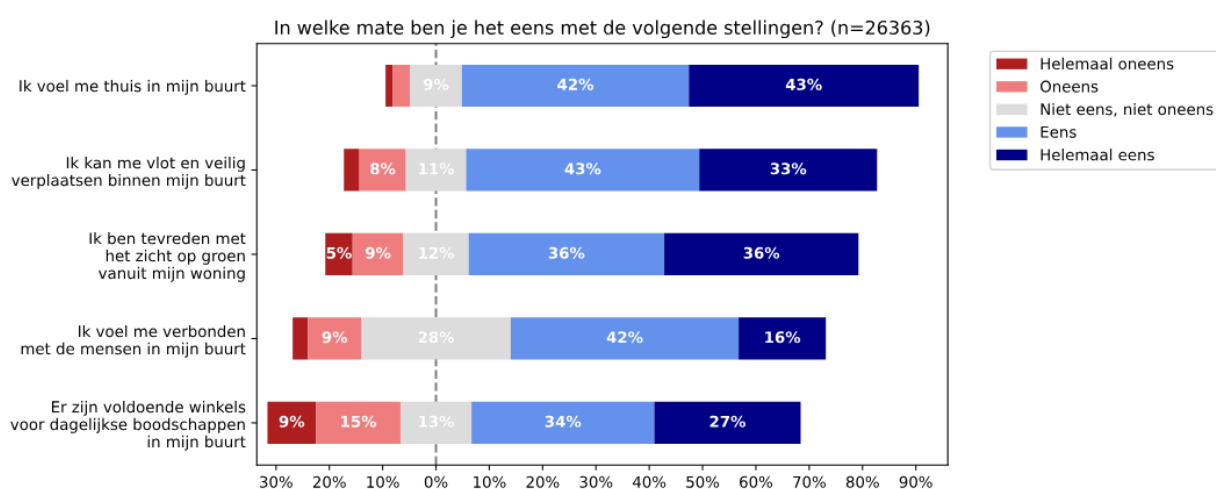
1. Algemeen: wat vinden we van onze buurt?
2. Thuisgevoel: wat zorgt ervoor dat we ons thuis voelen in onze buurt?
3. Woonplaats: wat zijn de verschillen tussen dorps- en stadsbuurten?
4. Verbondenheid: wanneer voelen we ons verbonden met onze buurt?
5. Betere buurten: wat zouden we veranderen?
6. Conclusie
7. Methodologie

1. Algemeen: wat vinden we van onze buurt?

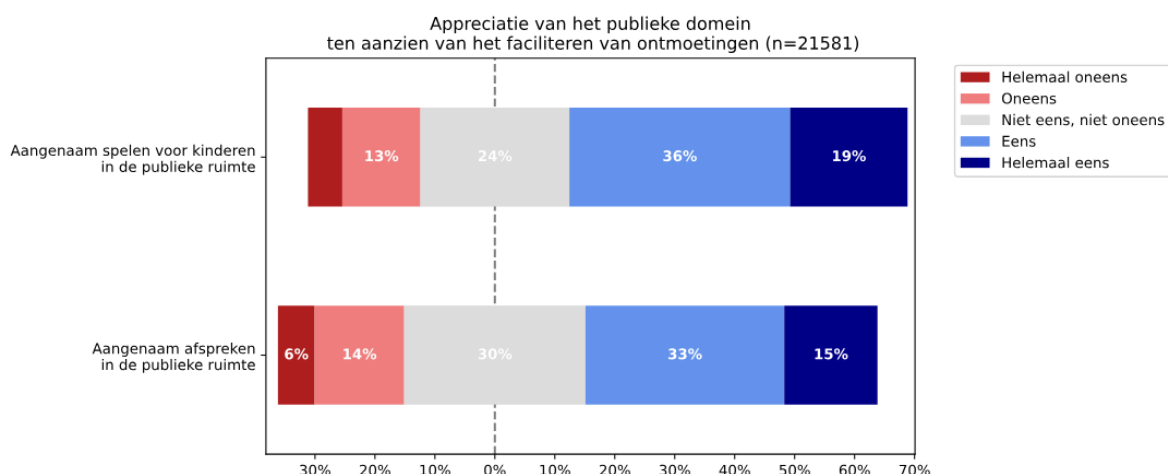
De Buurtbarometer toont aan dat we ons over het algemeen **thuis voelen in onze buurt**. Van alle respondenten is 43% het helemaal eens met deze stelling, en nog eens ruim 42% is het ermee eens. Verder lijken we algemeen genomen ook tevreden (43%) tot heel tevreden (33%) over de mate waarin we ons **vlot en veilig kunnen verplaatsen** binnen de buurt. Over het **zicht op groen** vanuit de woning is 36% tevreden en 36% heel tevreden.

Minder positief zijn de respondenten over het aanbod van voorzieningen: maar liefst 1 op 4 zegt dat er in hun buurt onvoldoende voorzieningen zijn voor dagelijkse boodschappen, terwijl 62% het aanbod wel voldoende vindt. Met name bewoners uit kleinere gemeenten (tot 10.000 inwoners) vinden het aanbod ontoereikend. Steden scoren dan weer beter op dit vlak.

De stelling waar het minste respondenten het mee eens zijn, is dat ze zich verbonden voelen met de mensen in hun buurt. Slechts 58% is het eens, van wie amper 16% het er helemaal mee eens is.

Er lijkt een parallel te bestaan tussen de lagere verbondenheid en de tevredenheid over het publieke domein. Hier stellen we vast dat telkens minder dan 1 op 5 zeer tevreden is over het aanbod, en dat zelfs 1 op 5 aangeeft dat hun buurt ronduit onvoldoende fysieke ruimte – zoals pleintjes of parken – biedt voor sociaal contact.

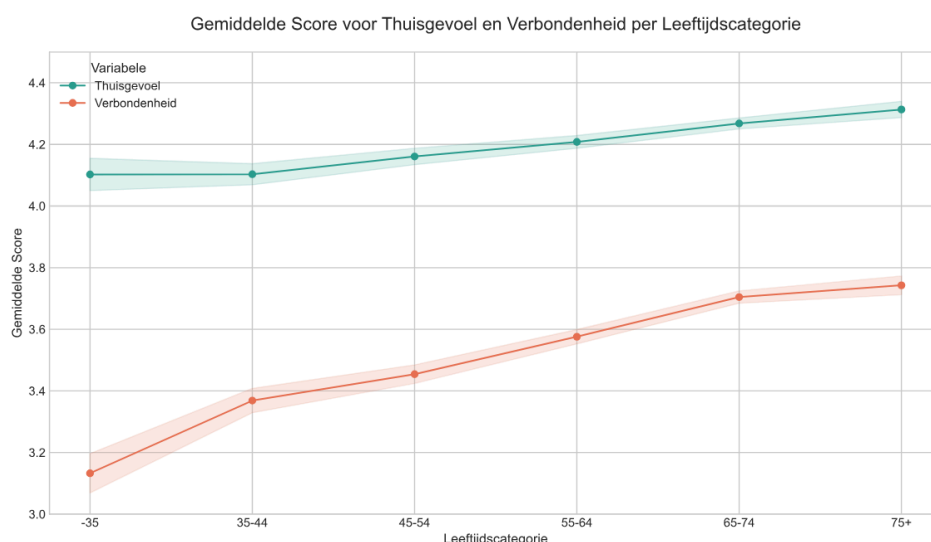
2. Thuisgevoel: wat zorgt ervoor dat we ons thuis voelen in onze buurt?

Wat we precies onder 'thuisgevoel' begrijpen, zal voor elk van ons anders zijn, maar we associëren het wel met een positief en wenselijk iets. Naast meten van het thuisgevoel zelf, willen we inzicht verwerven in welke factoren ertoe bijdragen. Daarom stelden we een *linear mixed model* op dat rekening houdt met de verschillen tussen de 1092 onderzochte buurten.

De **ervaren verbondenheid** met de buurt blijkt veruit de sterkste voorspeller voor het thuisgevoel: hoe sterker de verbondenheid, hoe meer men zich er thuis voelt. Concreet zien we dat per 'eenheid' dat iemand zich sterker verbonden voelt met de mensen in de buurt, hij zich er 0,458 eenheden meer thuis voelt. Dat is bijna het dubbele van de eerstvolgende factor. Sociale verbondenheid stimuleren heeft met andere woorden de grootste impact op het thuisgevoel. Gelet op het belang van deze factor wijden we hier later een volledig hoofdstuk aan.

Ook andere buurtkenmerken dragen significant bij (zie tabel 1): de waargenomen **verkeersveiligheid**, de aanwezigheid van **groen** en, in mindere mate, de beschikbare **voorzieningen** worden stuk voor stuk positief geassocieerd met zich thuis voelen.

Een opvallend resultaat van de analyse betreft **de invloed van de leeftijd op het thuisgevoel**. Wanneer we de individuele relatie tussen beide factoren bekijken, zien we een positief verband ($r = 0,086^{***}$), waarbij oudere bewoners zich meer thuis lijken te voelen.

Wanneer we echter statistisch controleren voor andere factoren, zoals de mate van verbondenheid, zien we een negatief effect. Dat lijkt erop te wijzen dat ouderen zich inderdaad vaker thuis lijken te voelen in hun buurt, maar dan vooral omdat ze zich sterker verbonden voelen met de mensen in hun buurt. Als we dus rekening houden met die mate van verbondenheid, **zien we net dat het thuisgevoel significant daalt naarmate men ouder wordt (cf. tabel 1)**. Gelet op het risico op vereenzaming voor personen ouder dan 65, en de groei van deze bevolkingsgroep, is dit een belangrijk aandachtspunt.

Hoewel het leeuwendeel van de Belgen zich thuis voelt in de buurt, wil dat niet zeggen dat het niet nóg beter kan. Het stimuleren van meer sociale verbondenheid zou het thuisgevoel nog versterken, en met name ten goede komen aan de groeiende en kwetsbare groep ouderen in onze samenleving.

Tabel 1. Resultaten van de Mixed-Effects Regressieanalyse voor het Thuisgevoel in de Buurt

Effect	Coëfficiënt (B)	Standaardfout (SE)
Fixed Effects		
Intercept	0,010	0,007
Buurt: Verbondenheid	0,468***	0,005
Buurt: Verkeersveiligheid	0,259***	0,005
Buurt: Voorzieningen	0,035***	0,005
Buurt: Groen	0,148***	0,005
Leeftijd	-0,039***	0,005
Random Effects		
	Variantie	St.Dev.
Tussen buurten	0,009	0,095
Residu (Binnen buurten)	0,527	0,726

*** p < 0.001, ** p < 0.01, * p < 0.05

3. Woonplaats: wat zijn de verschillen tussen dorps- en stadsbuurten?

De mate waarin men zich thuis voelt, hangt samen met de woonplaats. Een reeks eenwegs-ANOVA's met Tukey HSD post-hoc tests bevestigt dat de gemiddelde scores voor alle onderzochte buurtkenmerken significant verschillen naargelang de populatieomvang van de gemeente.

Inwoners van gemeenten met minder dan 20.000 inwoners voelen zich significant meer thuis dan inwoners van grotere gemeenten en in het bijzonder steden. Hetzelfde beeld herhaalt zich grotendeels voor de tevredenheid over mobiliteit (vlot én veilig), het zicht op groen, en de mate waarin men zich verbonden voelt met de burens. De tevredenheid over de beschikbare voorzieningen hangt, weinig verrassend, samen met het inwonersaantal: de tevredenheid ligt hoger in grotere gemeenten en is vooral laag in gemeenten met minder dan 10.000 inwoners.

Tabel 2: Gemiddelde scores per populatiecategorie met significantieanalyse

	Minder dan 10.000 inw. (n=584)	10.000 tot 20.000 inw. (n=4.216)	20.000 tot 30.000 inw. (n=4.192)	30.000 tot 50.000 inw. (n=5.989)	Meer dan 50.000 inw. (n=11.382)
Thuisgevoel	1,33 ^a	1,29 ^a	1,21 ^a	1,16 ^b	1,14 ^b
Verkeersveiligheid	1,12 ^a	0,96 ^b	0,94 ^b	0,91 ^b	0,84 ^c
Groen	1,22 ^a	0,97 ^b	0,94 ^b	0,88 ^c	0,66 ^d
Verbondenheid	0,58 ^a	0,60 ^a	0,50 ^a	0,42 ^b	0,42 ^b
Voorzieningen	0,07 ^a	0,51 ^b	0,64 ^c	0,45 ^b	0,71 ^d

De scores variëren op een schaal van -2 tot +2. Hoe dichterbij 2, hoe beter de evaluatie.

De letters (a, b, c, d) duiden op statistisch verschillende groepen per rij.

Gemiddelden in dezelfde rij die geen letter delen, verschillen significant van elkaar ($p < 0,05$).

Gemiddelden in dezelfde rij die wel een letter delen, verschillen niet significant van elkaar.

De publieke ruimte lijkt verder vooral in middelgrote gemeenten minder uitnodigend te zijn om af te spreken met anderen en kinderen te laten spelen. Inwoners van gemeenten met minder dan 10.000 of meer dan 50.000 inwoners lijken namelijk significant meer tevreden over de kwaliteiten van de publieke ruimte in hun buurt om het sociale contact te bevorderen.

	Minder dan 10.000 inw. (n=584)	10.000 tot 20.000 inw. (n=4.216)	20.000 tot 30.000 inw. (n=4.192)	30.000 tot 50.000 inw. (n=5.989)	Meer dan 50.000 inw. (n=11.382)
Kinderen spelen in publieke ruimte	0,55 ^{ab}	0,40 ^b	0,45 ^b	0,40 ^b	0,51 ^a
Afspreken in publieke ruimte	0,45 ^{ab}	0,35 ^b	0,39 ^{ab}	0,31 ^b	0,45 ^a

De scores variëren op een schaal van -2 tot +2. Hoe dichterbij 2, hoe beter de evaluatie.

De letters (a, b) duiden op statistisch verschillende groepen per rij.

Gemiddelden in dezelfde rij die geen letter delen, verschillen significant van elkaar ($p < 0,05$).

Gemiddelden in dezelfde rij die wel een letter delen, verschillen niet significant van elkaar.

Onze conclusie is dat er nog steeds veel waarde gehecht wordt aan het klassieke 'dorpsgevoel' en dat vooral de hogere mate van verbondenheid zich vertaalt in een hoger thuisgevoel. Steden – maar vooral middelgrote gemeenten – kunnen hieraan tegemoetkomen door meer uitnodigende publieke ruimte te voorzien, terwijl kleinere kernen baat hebben bij bijkomende voorzieningen.

4. Verbondenheid: wanneer voelen we ons verbonden met onze buurt?

We weten nu dat sociale verbondenheid de beste voorspeller is voor het thuisgevoel, maar wat zorgt ervoor dat we ons meer verbonden voelen? Op basis van een *linear mixed model* konden we de factoren in kaart brengen die de **sociale verbondenheid** in de buurt beïnvloeden, rekening houdend met de verschillen tussen de 1092 onderzochte buurten.

Uit de resultaten blijkt dat **de mate waarin de publieke ruimte uitnodigt om af te spreken** de sterkste voorspeller is voor verbondenheid. Per eenheid dat de ruimte als meer uitnodigend ervaren wordt, neemt het gevoel van verbondenheid met 0,306 eenheden toe. Waargenomen **verkeersveiligheid** en aanwezigheid van **groen** hebben eveneens een significant positief effect op de sociale verbondenheid.

Tegelijkertijd werden enkele negatieve verbanden vastgesteld. De mate waarin kinderen kunnen **spelen in de publieke ruimte** en een grotere **populatieomvang** hangen samen met een lagere mate van ervaren verbondenheid. Het negatieve effect van de aanwezigheid van spelende kinderen is, net als het eerder besproken verband tussen leeftijd en thuisgevoel, het resultaat van een statistisch suppressie-effect. Indien we louter het verband bekijken tussen ervaren verbondenheid en de mate waarin kinderen kunnen spelen in de publieke ruimte, zien we een positief verband ($r = 0,264^{***}$). Het lijkt er echter op dat dit positieve effect in het model wordt overgenomen door specifiekere voorspellers zoals verkeersveiligheid en groen. In buurten waarin deze aspecten dan weer ontbreken, kan het zijn dat spelende kinderen net als overlast ervaren wordt.

Onze conclusie is dat vooral sociale interacties en positief gewaardeerde, veilige buurtkenmerken bevorderlijk zijn voor de sociale verbondenheid in een buurt.

Resultaten van de Mixed-Effects Regressieanalyse voor Sociale Verbondenheid

Effect	Coëfficiënt (B)	Standaardfout (SE)
Fixed Effects		
Intercept	0.029***	0.010
Buurt: Verkeersveiligheid	0.174***	0.007
Buurt: Voorzieningen	0.039***	0.007
Buurt: Groen	0.087***	0.007
Seizoen: Afspreken binnen de buurt	0.306***	0.009
Seizoen: Kinderen spelen binnen den buurt	-0.036***	0.009
Leeftijd	0.124***	0.006
Geslacht (Vrouw = 0, Man = 1)	-0.019	0.012
Populatieomvang gemeente	-0.039***	0.009
Random Effects		
	Variantie	St.Dev.
Tussen buurten	0.027	0.164
Residu (Binnen buurten)	0.760	0.872

*** $p < 0.001$, ** $p < 0.01$, * $p < 0.05$

5. Betere buurten: wat zouden we veranderen?

In totaal 18.326 deelnemers deelden ook concrete suggesties voor hoe zij *de straten, pleinen en parken in hun buurt zouden veranderen zodat het er aangenamer wordt om mensen te ontmoeten*. Uit al deze open antwoorden komt een verrassend helder en consistent beeld naar voren.

Hoewel elke buurt uniek is, delen inwoners van Vlaanderen, Brussel en Wallonië gelijkaardige fundamentele wensen en frustraties als het op de publieke ruimte aankomt en de mate waarin die ontmoetingen ondersteunt.

Drie grote actiegebieden springen eruit als dé prioriteiten voor een aangenamere buurt.

1. **Verkeer en mobiliteit:** De absolute topprioriteit is de organisatie van het verkeer. Elke gemeente, hoe klein of groot ook, roept op om de dominantie van de auto te doorbreken. Inwoners vragen om een veilige omgeving voor de zwakke weggebruiker, met coherente fietspaden en brede, obstakelvrije voetpaden. Straten in woonwijken die als ‘racebanen’ worden gezien, zijn niet enkel een bron van grote ergernis, maar worden ervaren als hinderlijk voor ontmoetingen. Er wordt niet alleen om snelheidscontroles gevraagd, maar ook om een structurele herinrichting van de straat, waarbij de leefbaarheid vooropgesteld wordt.
2. **Een nette en veilige omgeving:** Een tweede pijler is de vraag naar een propere en veilige buurt. Zwerfvuil, uitpuilende vuilnisbakken en hondenpoep tasten het thuisgevoel aan en staan ontmoetingen in de weg. Inwoners verwachten dat hun straten en pleinen goed worden onderhouden. Hoe groter de gemeente, hoe luider ook de vraag naar sociale veiligheid. Goede verlichting, een zichtbare wijkagent en een kordate aanpak van overlast zijn essentieel voor het veiligheidsgevoel, zeker na zonsondergang.
3. **Ruimte voor ontmoeting en rust:** Ten slotte is er een sterke vraag naar meer laagdrempelige plekken voor sociale interactie en rust. De meest genoemde suggestie is tegelijk de eenvoudigste: de zitbank. Het is het symbool van de behoefte aan niet-commerciële plekken waar men even kan verpozen, een babbeltje kan slaan en simpelweg deel kan uitmaken van het buurtleven. Naast bankjes is er vraag naar picknicktafels, speelelementen en groene ontmoetingsplekken.

De Buurtbarometer legt ook een duidelijk **levenscycluseffect** bloot. Wat we belangrijk vinden in onze buurt, evolueert met onze leeftijd.

- **Deelnemers onder de 45 jaar** leggen in de context van hun gezinsleven met thuiswonende kinderen de focus op de kindvriendelijkheid van de buurt. Veilige schoolroutes, uitdagende speelplekken en autoluwe straten staan bovenaan hun verlanglijst.
- **De leeftijdsgroep 45-64 jaar** is sterk begaan met de kwaliteit en het onderhoud van de leefomgeving. Zij ergeren zich het meest aan zwerfvuil en verwaarlozing en hebben het er moeilijk mee dat open ruimte bebouwd wordt.
- **65-plussers** ten slotte hebben de meest uitgesproken vraag naar toegankelijkheid, comfort en veiligheid. Voldoende zitbanken, brede en drempelloze voetpaden en een algemeen gevoel van veiligheid zijn voor hen de sleutel tot een actieve en sociale oude dag.

Ook de noden verschillen naargelang de grootte van de gemeente:

- **Op het platteland en in kleinere gemeenten** (< 20.000 inwoners) is het gebrek aan basisvoorzieningen de grootste prioriteit. Inwoners vragen om volwaardige fietspaden, speelplekken in nieuwe wijken of vuilnisbakken te plaatsen waar er nog geen zijn.
- **In middelgrote gemeenten** (20.000 - 50.000 inwoners) is er niet zozeer een gebrek aan voorzieningen, maar staan deze voorzieningen er meer onder druk door de hogere bevolkingsdichtheid. De centrale thema's hier zijn parkeeroverlast en de lastige evenwichtsoefening tussen een vlotte verkeerscirculatie en leefbaarheid.
- **In grotere gemeenten en steden** (> 50.000 inwoners) is de druk op de schaarse ruimte het grootst. De vraag naar een fundamentele herverdeling van de straat, ten voordele van groen en zachte mobiliteit, klinkt hier het luidst. Sociale veiligheid wordt een topprioriteit en de nood aan groene ‘zuurstofplekken’ als tegengewicht voor de stedelijke drukte is prangend.

6. Conclusie: De strijd tegen eenzaamheid begint in onze eigen straat

De oproep van de Wereldgezondheidsorganisatie om te investeren in sociale verbondenheid is glashelder. De eerste Buurtbarometer toont nu ook aan *hoe* we dat op lokaal niveau kunnen realiseren. De duizenden open antwoorden van inwoners bieden een weelde aan inspiratie, terwijl de cijfers ons gevoel bevestigen: de fysieke inrichting van onze buurt heeft een directe, meetbare impact op ons welzijn.

De statistische analyse van de data is duidelijk: de mogelijkheid om **af te spreken in de publieke ruimte** draagt heel sterk bij aan het ontwikkelen van een lokale verbondenheid, op de voet gevolgd door **verkeersveiligheid** en de aanwezigheid van **groen in de buurt**.

Deze factoren zijn belangrijker dan demografische kenmerken. Zoals uit de data blijkt, is de boodschap van de inwoners drieledig:

1. **Balanceer en evalueer de beschikbare ruimte:** een veilige omgeving voor voetgangers en fietsers is een basisvoorwaarde voor een leefbare buurt.
2. **Zorg voor een nette en veilige omgeving:** een propere, goed onderhouden en sociaal veilige publieke ruimte nodigt uit tot gebruik en ontmoeting.
3. **Investeer in laagdrempelige ontmoetingsplekken:** zitbanken, parken en pleinen zijn geen luxe, maar een belangrijke voorwaarde voor sociaal welzijn.

Het creëren van een buurt waar buren elkaar opnieuw durven en kunnen ontmoeten, is een gedeelde verantwoordelijkheid. De weg naar een meer verbonden en minder eenzame samenleving begint niet met een groots en abstract plan, maar met een bankje in een veilige, groene en nette straat.

7. Methodologie

De Buurtbarometer is een driemaandelijkse bevraging die wordt voorgelegd aan de gebruikers van het sociale buurtnetwerk Hoplr. Voor deze eerste editie werden 503.311 gebruikers, ouder dan 13 jaar, uit 1150 buurten in 186 Belgische steden en gemeenten uitgenodigd om deel te nemen.

De vragenlijst bestaat uit vijf stellingen die telkens zullen terugkeren en beoordeeld worden op een vijfpuntenschaal (helemaal oneens - helemaal eens). De eerste stelling is “Ik voel me thuis in mijn buurt” en vormt het vertrekpunt om het welbevinden in de buurt te meten. Met de volgende vier stellingen peilen we naar hoe de sociale relaties, toegankelijkheid, voorzieningen en de ruimtelijke kwaliteiten van een buurt ervaren worden:

1. Ik voel me verbonden met de mensen in mijn buurt.
2. Ik kan me vlot en veilig verplaatsen binnen mijn buurt.
3. Er zijn voldoende winkels voor dagelijkse boodschappen (bakker, slager, bank, ...) in mijn buurt.
4. Ik ben tevreden met het zicht op groen vanuit mijn woning.

Deze vijf stellingen worden telkens aangevuld met seizoensgebonden stellingen. In deze eerste bevraging zijn dit::

1. In de parken en op de pleinen in mijn buurt is het aangenaam om met anderen af te spreken.
2. Het is aangenaam voor kinderen om te spelen in de parken en op de pleinen.

Tot slot werd de deelnemers gevraagd om hun geboortjaar en gender op te geven. Die gegevens werden aangevuld met hun woonplaats op basis van hun Hoplr-profiel.

Alle deelnemers werd gevraagd om expliciet toestemming te geven hun gegevens te verwerken voor deze Buurtbarometer.

Steekproef en dataverwerking

In totaal reageerden 27.863 gebruikers uit 1092 buurten in 186 steden en gemeenten op de bevraging. Na een datacleaningprocedure, waarbij respondenten met ontbrekende waarden (via listwise deletion) en respondenten die geen toestemming gaven voor gegevensverwerking werden verwijderd, bestond de finale steekproef uit 26.363 deelnemers.

De gemiddelde leeftijd van de respondenten was 61,1 jaar (standaarddeviatie = 13 jaar). De steekproef bestond uit 59,1% vrouwen, 40,3% mannen en 0,05% personen met een andere genderidentiteit. De meeste deelnemers waren afkomstig uit de provincies Antwerpen (31%), Oost-Vlaanderen (22,5%) en West-Vlaanderen (13,7%). 43,2% van de respondenten woont in een gemeente met meer dan 50.000 inwoners, tegenover 2,2% in een gemeente met minder dan 10.000 inwoners. Om de representativiteit te verhogen, werden de data gewogen op basis van leeftijd, geslacht en populatieomvang van de gemeente.¹

Data-analyse

Voor de **kwantitatieve analyses** werden de variabelen gestandaardiseerd via een Z-transformatie. Er werd rekening gehouden met de variantie op buurtniveau door middel van een multilevelanalyse. Een Intraclass Correlatie (ICC)-analyse toonde aan dat respectievelijk 6,3% en 4,4% van de variantie in de afhankelijke variabelen op buurtniveau verklaard werd.

Met het oog op de vergelijking van groepen zoals leeftijdscategorieën, gemeentegroottes, ... en om de antwoorden op de Buurtbarometer in de tijd met elkaar te vergelijken, hebben we een **index** berekend voor elk van de items in de Buurtbarometer, waarbij de vijfpuntenschaal als volgt werd herschaald:

- Helemaal oneens: -2
- Oneens: -1
- Niet eens, niet oneens: 0
- Eens: +1
- Helemaal eens: +2

¹ Aangezien het aantal deelnemers per gemeente én per provincie sterk varieert, weerhouden we er ons in dit rapport van om uitspraken te doen op provinciaal en gemeentelijk niveau. Afhankelijk van de beschikbare data zullen we afzonderlijke gemeentelijke rapporten voorzien.

De antwoordmogelijkheid 'Weet ik niet' kreeg de waarde 0, waardoor deze respondenten wel werden meegenomen in het totale aantal, maar geen invloed hadden op de richting van de score. Respondenten die geen antwoord gaven op een specifieke vraag werden voor de berekening van die index buiten beschouwing gelaten.

De uiteindelijke indexscore is het rekenkundige gemiddelde van de scores van alle respondenten. Dit wordt berekend door de som van alle individuele scores te delen door het totaal aantal respondenten. De resulterende score varieert tussen -2 (een unaniem negatieve beoordeling) en +2 (een unaniem positieve beoordeling), waarbij een score rond 0 op een neutraal of verdeeld standpunt duidt.

Voor de **kwantitatieve analyse** van de open vraag werd een thematische analyse uitgevoerd. Het taalmodel Gemini van Google werd gebruikt om de antwoorden te structureren, de kernthema's te identificeren en als ondersteuning bij het schrijven van dit rapport. De Buurtbarometer is het resultaat van een samenwerking tussen Dr. Jonas De Meulenaere, Jeroen Gaudissaboïs en Dr. Roel Helgers.

Beschrijvende Statistieken van de Steekproef (N = 26.363)

Kenmerk	n	%
Gender		
Vrouw	15676	50
Man	10687	49
Andere*	140	1
Provincie		
Antwerpen	8167	31,0
Oost-Vlaanderen	5937	22,5
West-Vlaanderen	3602	13,7
Vlaams-Brabant	3085	11,7
Limburg	1476	5,6
Brussel	2349	8,9
Henegouwen	860	3,3
Waals Brabant	524	2,0
Namen	310	1,2
Luik	47	0,2
Luxemburg	6	<0,01
Populatiecategorie Gemeente		
Steden (> 50.000 inw.)(vb. Antwerpen, Gent, Brugge)	11.382	43,2
Grotere gemeenten en kleinere steden (30.000 - 50.000 inw.)(vb. Brasschaat, Lier, Halle)	5.989	22,7
Middelgrote gemeenten (20.000 - 30.000 inw.)(vb. Sint-Katelijne-Waver, Beersel, Zoersel)	4.192	15,9
Kleinere gemeenten (10.000 - 20.000 inw.)(vb. Villers-la-Ville, Aartselaar, Olen)	4.216	16,0
Kleinste gemeenten (<10.000)(vb. Schelle, Sint-Martens-Latem, Merbes-le-Château)	584	2,2
Leeftijd		
Gemiddelde (SD)	61,1 (13,0)	
Min - Max	13 - 91	

* Bij gebrek aan populatiegegevens over personen met een andere genderidentiteit konden we deze categorie niet wegen en werd ze bij deze analyse buiten beschouwing gelaten. We werken eraan om dit in de toekomst te corrigeren.

Over Hoplr

Hoplr is het toonaangevende Buurtnetwerk (Web, Android 4,3/5 ★, iOS 4,3/5 ★) in België, actief in meer dan 180 Belgische steden en gemeenten, gebruikt door meer dan 600.000 Belgische huishoudens. Ons platform stimuleert lokale verbinding, burgerparticipatie en matchmaking, en biedt tools voor publieke dienstverlening. Hoplr combineert technologie met gedragsverandering en datagedreven beleidsondersteuning.

Over Matexi

Welcome
to the
neighbourhood.

Matexi, opgericht in 1945, ontwikkelt betaalbare en duurzame buurten in België, Luxemburg en Polen. Onder de slogan “Welkom in de buurt” focust de marktleider op het creëren van inspirerende leefomgevingen. Met bijna 300 medewerkers heeft Matexi al meer dan 48.100 woningen gerealiseerd. Het bedrijf neemt het voortouw in grote

binnenstedelijke reconversieprojecten zoals de Antwerp Tower en De Kazerne in Gent, met speciale aandacht voor duurzaam bouwen en sociale inclusie.

Over de Buurtbarometer

De Buurtbarometer is tot stand gekomen dankzij een nauwe samenwerking tussen Jonas De Meulenaere van Hoplr, en Jeroen Gaudissaboïs en Roel Helgers, beiden werkzaam bij Matexi. Dit project combineert de expertise van alle betrokken partijen om een diepgaand inzicht te bieden in de leefbaarheid van buurten.